ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. října 2005

o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů některých železných nebo ocelových lan a kabelů pocházejících z Korejské republiky

(2005/739/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství [1] (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 9 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Komisí po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

1. Zahájení

(1) Komise dne 20. listopadu 2004 zveřejněním oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* [2] („oznámení o zahájení řízení") informovala o zahájení antidumpingového řízení s ohledem na dovozy některých železných nebo ocelových lan a kabelů (dále jen „SWR") pocházejících z Korejské republiky (dále jen „Jižní Korea") do Společenství.

(2) Antidumpingové řízení bylo zahájeno v návaznosti na podnět podaný dne 11. října 2004 styčným výborem Evropského svazu výrobního odvětví drátěných lan (dále jen „EWRIS" nebo „žadatel") jménem výrobců představujících významný podíl, v tomto případě přes 50 %, výroby SWR ve Společenství. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu uvedeného výrobku a o podstatné újmě, která v jeho důsledku nastala, přičemž se tyto důkazy považovaly za dostatečný důvod k zahájení řízení.

1.1. *Platná opatření a probíhající šetření, která se týkají dovozů SWR z jiných zemí*

(3) V srpnu 1999 Rada nařízením (ES) č. 1796/1999 [3] uložila konečné antidumpingové clo z dovozu ocelových lan a kabelů (SWR) pocházejících z Čínské lidové republiky, Maďarska, Indie, Mexika, Polska, Jihoafrické republiky a Ukrajiny. Opatření uplatňovaná na tyto dovozy sestávala z valorického cla, s výjimkou jednoho indického, jednoho mexického, jednoho jihoafrického a jednoho ukrajinského vyvážejícího výrobce, od nichž byly přijaty závazky rozhodnutím Komise 1999/572/ES [4]. Nařízením (ES) č. 1678/2003 [5] Komise vypověděla závazek nabídnutý výše zmíněným ukrajinským vyvážejícím výrobcem a nařízením (ES) č. 1674/2003 [6] Rada tomuto vývozci opětovně uložila odpovídající valorické antidumpingové clo.

(4) Nařízením (ES) č. 1601/2001 [7] uložila Rada konečné antidumpingové clo z dovozu některých železných nebo ocelových lan a kabelů pocházejících z České republiky, Ruska, Thajska a Turecka. Opatření uplatňovaná na tyto dovozy sestávala z valorického cla, s výjimkou jednoho českého, jednoho ruského, jednoho thajského a dvou tureckých vyvážejících výrobců, od nichž byly přijaty závazky nařízením Komise (ES) č. 230/2001 [8] a rozhodnutím Komise 2001/602/ES [9]. Tyto dva závazky tureckých vyvážejících výrobců byli odvolány nařízením Komise (ES) č. 2303/2002 [10] a 1274/2003 [11].

(5) Poté bylo v návaznosti na šetření provedené podle článku 13 nařízení Rady (ES) č. 384/96 (dále jen „základní nařízení") zjištěno, že opatření týkající se dovozů z Ukrajiny a Čínské lidové republiky jsou obcházena přes Moldavsko a Maroko. V důsledku toho bylo antidumpingové clo na dovozy pocházející z Ukrajiny rozšířeno na dovozy týchž ocelových lan a kabelů odesílaných z Moldavska [12]. Obdobně bylo konečné antidumpingové clo na dovozy pocházející z Čínské lidové republiky rozšířeno na dovozy týchž ocelových lan a kabelů zasílaných z Maroka [13] s výjimkou těch, jež jsou vyráběny skutečným marockým výrobcem.

---

[1] Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 461/2004 (Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 12).
[2] Úř. věst. C 283, 20.11.2004, s. 6.
[3] Úř. věst. L 217, 17.8.1999, s. 1.
[4] Úř. věst. L 217, 17.8.1999, s. 63.
[5] Úř. věst. L 238, 25.9.2003, s. 13.
[6] Úř. věst. L 238, 25.9.2003, s. 1.
[7] Úř. věst. L 211, 4.8.2001, s. 1.
[8] Úř. věst. L 34, 3.2.2001, s. 4.
[9] Úř. věst. L 211, 4.8.2001, s. 47.
[10] Úř. věst. L 348, 21.12.2002, s. 80.
[11] Úř. věst. L 180, 18.7.2003, s. 34.
[12] Úř. věst. L 120, 24.4.2004, s. 1.
[13] Úř. věst. L 328, 30.10.2004, s. 1.

(6) Po zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti platných antidumpingových opatření ohledně SWR pocházejícího z Čínské lidové republiky, Maďarska, Indie, Mexika, Polska, Jihoafrické republiky a Ukrajiny ([14]) Komise dne 17. května 2004 obdržela žádost o přezkum těchto opatření podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení.

(7) Žádost podal styčný výbor Evropského svazu výrobního odvětví drátěných lan (EWRIS) (dále jen „žadatel") jménem výrobců představujících významný podíl, v tomto případě více než 50 %, celkové výroby SWR ve Společenství. Žádost byla odůvodněna tím, že pozbytí platnosti opatření by mělo pravděpodobně za následek pokračování nebo opakovaný výskyt dumpingu a újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

(8) Poté byl v souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení zahájen přezkum před pozbytím platnosti v souvislosti s dovozy SWR z Čínské lidové republiky, Indie, Jihoafrické republiky a Ukrajiny. Tento přezkum stále probíhá.

(9) Tento dokument se nicméně zabývá pouze dovozy z Jižní Koreje, tzn. šetřením zmíněným v bodech 1 a 2 výše.

1.2. *Strany dotčené řízením*

(10) Komise o zahájení řízení oficiálně informovala vyvážející výrobce v Jižní Koreji, dovozce/obchodníky a jejich sdružení, dodavatele a uživatele, o nichž je známo, že jsou řízením dotčeni, zástupce dotčených vyvážejících zemí, žadatele a další známé výrobce ve Společenství. Zúčastněné strany dostaly příležitost písemně předložit svá stanoviska a požádat o slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení.

(11) S ohledem na vysoký počet výrobců ve Společenství, jihokorejských vyvážejících výrobců a dovozců ve Společenství uvedených v podnětu se v oznámení o zahájení řízení předpokládal výběr vzorku v souladu s článkem 17 základního nařízení.

(12) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný a, bylo-li by tomu tak, aby mohla vzorek vybrat, byli všichni výrobci ve Společenství, dovozci ve Společenství a vyvážející výrobci vyzváni, aby se Komisi přihlásili a aby v souladu se zněním oznámení o zahájení řízení poskytli v průběhu období od 1. července 2003 do 30. června 2004 základní údaje o svých činnostech souvisejících s dotčeným výrobkem.

(13) Po posouzení údajů předložených vyvážejícími výrobci byly do vzorku na základě objemu jejich vývozu do Společenství vybrány tři společnosti. Jeden z vyvážejících výrobců vybraných do vzorku však poté odstoupil od spolupráce, a proto byl do vzorku zahrnut další vývozce v pořadí co do objemu vývozu. Konečný vzorek sestával z těchto společností:

— Kiswire Ltd,

— DSR Wire Corporation,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd.

(14) Pokud jde o dovozce, kteří nejsou ve spojení, pouze jeden, který skutečně dováží dotčený výrobek z dotčené země, příznivě reagoval na formulář pro výběr vzorku a vyjádřil ochotu dále s útvary Komise spolupracovat. S ohledem na tuto situaci útvary Komise v případě dovozců, kteří nejsou ve spojení, rozhodly výběr vzorku nepoužít, nýbrž výše zmíněnému dovozci zaslat dotazník.

(15) Podnět byl podán jménem jednadvaceti výrobců ve Společenství. Komise se obrátila na zmíněných jednadvacet společností a na všechny další známé výrobce se žádostí o spolupráci a vyzvala je k vyplnění formuláře pro výběr vzorku. Sedmnáct společností řádně a v termínu vyplnilo formulář pro výběr vzorku a oficiálně souhlasilo, že bude dále při šetření spolupracovat. Formulář pro výběr vzorku obsahoval otázky týkající se vývoje některých, „makroukazatelů" újmy, tedy výrobní kapacity, objemu výroby, zásob, objemu a hodnoty prodejů a zaměstnanosti. Z těchto sedmnácti výrobců, kteří vyjádřili ochotu dále v šetření spolupracovat, bylo do vzorku vybráno těchto pět společností:

— BTS Drahtseile GmbH (Německo),

— Cables y Alambres especiales, SA (Španělsko),

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Německo),

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugalsko),

— Trefileurope, SA (Francie).

(16) Komise zaslala dotazníky vyvážejícím výrobcům a výrobcům ve Společenství vybraným do vzorku a všem dalším stranám, o nichž je známo, že jsou řízením dotčeny. Odpovědi byly obdrženy od tří korejských vyvážejících výrobců vybraných do vzorku a jednoho dovozce do Společenství ve spojení s jedním z korejských vývozců, pěti výrobců výrobního odvětví Společenství vybraných do vzorku, zmíněného spolupracujícího dovozce, který není ve spojení, dvou dodavatelů surovin a desíti uživatelů.

([14]) Úř. věst. C 272, 13.11.2003, s. 2.

(17) Komise vyhledala a ověřila všechny údaje, které považovala za nezbytné k předběžnému stanovení dumpingu, výsledné újmy a zájmu Společenství. Inspekce na místě proběhly v prostorách těchto společností:

a) výrobci výrobního odvětví Společenství:

— BTS Drahtseile GmbH, Gelsenkirchen (Německo),

— Cables y Alambres especiales, SA, Bilbao (Španělsko),

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH, Kirkel (Německo),

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA, Gemunde (Portugalsko),

— Trefileurope SA, Bourg en Bresse (Francie);

b) Dovozce, který není ve spojení:

— Interkabel GmbH, Solms (Německo);

c) Vyvážející výrobci v Jižní Koreji:

— Kiswire Ltd, Soul,

— DSR Wire Corporation, Sunčon,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd., Pusan.

1.3. *Období šetření*

(18) Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2003 do 30. června 2004 („období šetření" nebo „OŠ"). Posuzování trendů v souvislosti s vyhodnocením újmy probíhalo od 1. ledna 2001 do konce období šetření („posuzované období").

2. **Dotčený výrobek a obdobný výrobek**

2.1. *Dotčený výrobek*

(19) Dotčeným výrobkem jsou lana a kabely, včetně lan uzavřených, ze železa nebo oceli, nikoli však z oceli nerezavějící, s největším rozměrem příčného průřezu větším než 3 mm, též s připojeným příslušenstvím, pocházející z Korejské republiky (dále jen „dotčený výrobek"), obvykle spadající pod kódy KN 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 a 7312 10 99.

2.2. *Obdobný výrobek*

(20) Sdružení zastupující dovozce ve Společenství (EWRIA) namítalo, že dovážené výrobky se podstatně liší od těch, které jsou vyráběny a prodávány ve Společenství, a že by neměly být srovnávány. Tématu se do hloubky věnovalo nařízení Komise (ES) č. 230/2001, v němž byl učiněn závěr, že výrobky vyráběné výrobním odvětvím Společenství je nutné považovat za obdobný výrobek. Jelikož sdružení EWRIA nepřišlo s žádným novým poznatkem, jsou potvrzeny závěry učiněné ve výše zmíněném nařízení.

(21) Tímto šetřením se prokázalo, že výrobky vyvážené vyvážejícími výrobci a ty, které jsou vyráběny a prodávány výrobci ve Společenství na trhu Společenství, mají stejné základní fyzikální a technické vlastnosti a konečná použití, a tudíž jsou ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení považovány za obdobné výrobky. Totéž platí v případě výrobků vyráběných jihokorejskými výrobci a prodávaných na jihokorejském domácím trhu.

3. **Dumping**

3.1. *Běžná hodnota*

3.1.1. Obecná reprezentativnost

(22) V souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení Komise nejprve u každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce přezkoumala, zda je jeho prodej SWR na domácím trhu reprezentativní, tj. zda celkový objem tohoto prodeje představuje alespoň 5 % celkového objemu vývozu daného výrobce do Společenství.

3.1.2. Srovnatelnost typu výrobku

(23) Komise následně označila ty typy SWR prodávaného na domácím trhu, které byly totožné nebo přímo srovnatelné s typy prodávanými na vývoz do Společenství. Typy výrobku, které byly prodávány na domácím trhu a vyváženy, považovala Komise za přímo srovnatelné, pokud měly podobný počet pramenů lana, počet drátů v prameni lana, uspořádání drátů v prameni lana, jádro lana, pevnost v tahu, vlastnosti drátů, zvláštní vlastnosti lan, povrch lana a průměr.

3.1.3. Konkrétní reprezentativnost typu výrobku

(24) Pro každý typ, který prodává vyvážející výrobce na domácím trhu a u kterého bylo zjištěno, že je přímo srovnatelný s typem SWR prodávaným na vývoz do Společenství, se stanovilo, zda jsou pro účely čl. 2 odst. 2 základního nařízení prodeje na domácím trhu dostatečně reprezentativní. Prodeje konkrétního typu SWR na domácím trhu se považovaly za dostatečně reprezentativní, pokud celkový objem prodeje na domácím trhu u daného typu v průběhu OŠ představoval 5 % a více celkového objemu prodeje srovnatelného typu SWR vyváženého do Společenství. Bylo zjištěno, že většina typů výrobku vyvážených do Společenství se na domácím trhu prodávala v reprezentativním množství.

3.1.4. Prověrka běžného obchodního styku

(25) Komise poté přezkoumala, zda lze dojít k závěru, že se domácí prodej jednotlivých společností uskutečňuje v rámci běžného obchodního styku v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení.

(26) Za tímto účelem byla u každého typu vyváženého výrobku stanovena poměrná část domácího prodeje nezávislým odběratelům, jež byla během OŠ prodána na domácím trhu se ztrátou.

a) V případě těch typů výrobku, u nichž více než 80 % objemu prodeje na domácím trhu nebylo pod hodnotou jednotkových nákladů a jejichž vážená průměrná prodejní cena se rovnala váženým průměrným výrobním nákladům nebo je přesahovala, byla běžná hodnota jednotlivého typu výrobku vypočtena jako vážený průměr všech prodejních cen daného typu na domácím trhu.

b) V případě těch typů výrobku, u nichž nebylo pod hodnotou jednotkových nákladů 10 až 80 % objemu prodeje na domácím trhu, byla běžná hodnota jednotlivého typu výrobku vypočtena jako vážený průměr pouze těch prodejních cen na domácím trhu, o nichž se zjistilo, že se rovnají jednotkovým nákladům pro daný typ, či že takovéto náklady přesahují.

c) V případě těch typů výrobku, u nichž bylo méně než 10 % objemu prodáno na domácím trhu za cenu, jež nebyla pod jednotkovými náklady, byl učiněn závěr, že se neprodávaly v rámci běžného obchodního styku, a ke stanovení běžné hodnoty bylo tudíž třeba použít odlišnou metodiku.

(27) Na základě výše uvedených skutečností byl učiněn závěr, že většina vyvážených typů výrobku se prodává v rámci běžného obchodního styku na domácím trhu.

3.1.5. Běžná hodnota založená na skutečných domácích cenách

(28) Pro typy, které se prodávají na vývoz do Společenství společnostmi v šetření, které splnily požadavky uvedené v bodech 3.1.3. a 3.1.4. a) a b), se běžná hodnota pro příslušný typ výrobku zakládala v souladu s čl. 2 odst. 1 základního nařízení na skutečných cenách zaplacených nebo splatných nezávislými zákazníky na jihokorejském domácím trhu během OŠ.

3.1.6. Běžná hodnota založená na domácích cenách jiných výrobců v Jižní Koreji

(29) Pro typy výrobků, jež spadají pod bod 3.1.4. c), jakož i pro typy výroků, které vyvážející výrobci neprodávali v reprezentativních množstvích na jihokorejském domácím trhu, jak je zmíněno v bodě 3.1.3. výše, bylo nejdříve zváženo, zda je pro tyto typy výrobků možné ke stanovení běžné hodnoty použít prodejní ceny jiných domácích výrobců. Bylo však zjištěno, že se prodává celá řada různých druhů SWR a konečné prodejní ceny ovlivňuje široká škála faktorů. V důsledku rozdílů mezi jednotlivými prodávanými druhy by byly nutné četné úpravy, jež by se musely zakládat na odhadech. Považuje se tudíž za vhodnější běžnou hodnotu zjistit početně.

3.1.7. Běžná hodnota založená na početně zjištěné hodnotě

(30) Vzhledem k výše uvedenému byla běžná hodnota pro všechny typy výrobků zmíněné v bodě odůvodnění 29 početně zjištěna na základě čl. 2 odst. 3 základního nařízení.

(31) Při početním zjišťování běžné hodnoty byly k průměrným výrobním nákladům dotčených spolupracujících vyvážejících výrobců během OŠ v souladu s čl. 2 odst. 6 základního nařízení přičteny vzniklé prodejní, správní a režijní náklady (PSR) a vážený průměr zisku utrženého těmito výrobci z domácího prodeje obdobného výrobku v rámci běžného obchodního styku během OŠ. Před využitím pro prověrku běžného obchodního styku a početní zjištění běžné hodnoty byla tam, kde to bylo nutné, opravena část výrobních nákladů, která byla nesprávně přisouzena jedné společnosti, a náklady PSR.

(32) S ohledem na to zahrnuli všichni dotčení vyvážející výrobci v případě obdobného výrobku neprovozní náklady do svých nákladů PSR na domácím trhu. Tito vývozci rovněž odečetli od nákladů PSR příjmy, které nemají spojitost s prodejem obdobného výrobku na domácím trhu.

(33) Šetřením se nicméně zjistilo, že určitá část z těchto příjmů a nákladů nemohla mít spojitost s prodejem obdobného výrobku na domácím trhu, a že tudíž neměla být připsána k příslušným nákladům PSR nebo od nich odečtena. Takové neprovozní příjmy a náklady byly v důsledku toho z vykazovaných nákladů PSR vyloučeny.

3.2. *Vývozní cena*

(34) Ve všech případech, kdy byl dotčený výrobek vyvezen do Společenství nezávislým zákazníkům, byla vývozní cena stanovena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení, tedy na základě vývozních cen skutečně zaplacených nebo splatných.

(35) V případech, kdy byl prodej na vývoz uskutečněn prostřednictvím dovozce ve spojení, byla vývozní cena zjištěna početně podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení na základě ceny, za kterou byly dovezené výrobky poprvé prodány dále nezávislému kupujícímu a která byla náležitě upravena s přihlédnutím ke všem nákladům vzniklým mezi dovozem a dalším prodejem a k zisku. V takovém případě byly použity vlastní náklady PSR dovozce ve spojení. Jelikož nebyly k dispozici žádné další spolehlivé informace, bylo přiměřené ziskové rozpětí stanoveno odhadem ve výši 5 %. Toto ziskové rozpětí bylo použito v předchozím antidumpingovém šetření, jež se týkalo dovozů téhož výrobku a jehož konečné závěry byly zveřejněny nařízením Rady (ES) č. 1601/2001 ([15]). Nebyla k dispozici žádná informace, která by svědčila o tom, že by toto rozpětí nebylo spolehlivé.

3.3. *Srovnání*

(36) Běžná hodnota a vývozní ceny byly srovnány na základě ceny ze závodu. Za účelem zajištění spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny byly v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedeny náležité úpravy o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen. Příslušné úpravy byly povoleny ve všech případech, kdy bylo zjištěno, že jsou přiměřené, přesné a podložené ověřenými důkazy. Na tomto základě byly provedeny úpravy o rozdíly ve slevách, rabatu, provizích, nákladech na vnitrozemskou přepravu a balení, v úvěrových nákladech, nákladech na námořní přepravu, poplatcích za pojištění, manipulaci a nakládku, v bankovních poplatcích a dalších činitelích.

(37) Všichni vyvážející výrobci žádali o úpravy běžné hodnoty v souvislosti s úvěrovými náklady vzniklými na domácím trhu. Všichni jihokorejští vyvážející výrobci však používali systém otevřených účtů a mezi zmíněnými úvěrovými náklady a danými prodejními transakcemi na domácím trhu nebylo možné najít spojitost. Proto nebylo možné učinit závěr, že tento činitel měl vliv na ceny a srovnatelnost cen, jak předepisuje čl. 2 odst. 10 základního nařízení. V důsledku toho musely být tyto žádosti zamítnuty.

(38) Všichni vyvážející výrobci taktéž požadovali úpravu v souvislosti s úvěrovými náklady vzniklými při prodeji na vývoz do Společenství. Třebaže byla tato úprava oprávněná, byly zaznamenané částky v rozporu se skutečností vykázány nižší a bylo nutné je uvést na pravou míru během inspekce na místě.

([15]) Úř. věst. L 211, 4.8.2001, s. 1 (bod odůvodnění 25).

(39) Dotčení vyvážející výrobci požadovali úpravy o rozdíly v dovozních poplatcích a nepřímých daních v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení. V případě dvou vyvážejících výrobců bylo zjištěno, že částky vráceného dovozního cla přesáhly částky zaplaceného dovozního cla. Je tudíž nepravděpodobné, že vývozci dostali clo vráceno pouze k těm dovezeným částem, které byly později včleněny do vyváženého zboží. V případě dvou vyvážejících výrobců navíc nemělo vrácené clo obdržené při vývozu SWR spojitost s dovozními cly zaplacenými za suroviny, tzn. clo bylo vráceno bez ohledu na to, zda byla dovezená surovina použita k výrobě vyváženého výrobku, či nikoliv. Proto byl učiněn závěr, že se vrácení dovozního cla ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení neuskutečnilo. Žádný z dotčených vyvážejících výrobců však rozhodně nebyl s to prokázat, zda a do jaké míry dovozní poplatky a nepřímé daně zatížily obdobný výrobek při jeho prodeji na domácím trhu. Nebylo tedy možné učinit závěr, že byla ovlivněna srovnatelnost cen. Žádná z podmínek uvedených ve výše zmíněném ustanovení proto nebyla splněna a bylo nutné všechny žádosti zamítnout.

(40) Bylo zjištěno, že jeden vyvážející výrobce zaplatil dovozci, jež je s ním ve spojení, provizi za činnosti spojené s prodejem SWR uskutečněným přímo vyvážejícím výrobcem na vývoz nezávislým zákazníkům ve Společenství. Jelikož lze zmíněnou zaplacenou provizi pokládat za činitel ovlivňující ceny a srovnatelnost cen ve smyslu čl. 2 odst. 10 základního nařízení, byla provedena náležitá úprava posuzovaných prodejů.

(41) Dva vyvážející výrobci požadovali úpravu jak u domácího prodeje, tak prodeje na vývoz o rozdíly u jiných činitelů, a to nákladů, vzniklých společnosti, na poplatky za inspekce a doplňkové práce (instalace příslušenství), prováděné na přání zákazníka v souvislosti s některými prodeji. Byl učiněn závěr, že je vhodnější vyjít této žádosti vstříc jakožto úpravě z důvodu rozdílů ve fyzikálních vlastnostech. Výše úpravy odpovídá skutečné ceně, kterou vyvážející výrobce zaplatil jako poplatky za inspekci a náklady na doplňkové práce.

(42) Jeden z vyvážejících výrobců požadoval úpravu o rozdíly v obchodní úrovni v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. d) základního nařízení. Jednalo se však o prodej vnitrostátním distributorům. To je obchodní úroveň obdobná jako obchodní úroveň prodeje dovozci ve spojení po novém početním zjištění vývozní ceny. V důsledku toho nebyla úprava povolena.

3.4. *Dumpingové rozpětí společností v šetření*

(43) V souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení byla u každého vyvážejícího výrobce pro každý typ výrobku jednotlivě srovnána vážená průměrná běžná hodnota s váženou průměrnou vývozní cenou, jak byly určeny výše.

(44) Na základě výše uvedených skutečností je dumpingové rozpětí pro spolupracující vyvážející výrobce, vyjádřené jako procentní podíl z čisté ceny CIF s dodáním na hranice Společenství stanoveno takto:

— Kiswire Ltd, – 8,4 %,

— DSR Wire Corporation, 0,7 %,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd. – 6,1 %.

(45) Pokud jde o ty vyvážející výrobce, kteří nebyli zahrnuti do vzorku, bylo zjištěno, že u podstatné části jejich prodeje vývozní ceny většinou odpovídají cenám výrobců zařazených do vzorku. Jelikož se neobjevily žádné informace, které by svědčily o opaku, byl učiněn závěr, že výsledný vzorek je reprezentativní pro ostatní výrobce. Zde je navíc namístě upozornění, že ostatní spolupracující a stejně tak nespolupracující vývozci během OŠ představovali přibližně 0,5 % spotřeby Společenství. Z těchto důvodů byl učiněn závěr, že i kdyby tyto dovozy přesáhly minimální hranici dumpingu, jejich dopad by nebyl takové povahy, aby sám o sobě způsobil výrobnímu odvětví Společenství újmu.

3.5. *Závěr*

(46) V souladu s čl. 9 odst. 3 základního nařízení se antidumpingové řízení zastavuje v případě, kdy je zjištěno, že dumpingové rozpětí činí méně než 2 %.

(47) V důsledku toho a na základě výše uvedených závěrů je nutné současné řízení zastavit.

(48) Vzhledem k výše uvedeným zjištěním ohledně dumpingu a v souladu s čl. 9 odst. 3 základního nařízení, tj. vzhledem k tomu, že v případech, kdy bylo zjištěno, že dumpingová rozpětí jsou minimální, se řízení neprodleně zastavuje, se nepokládá za nutné vyvozovat závěry, pokud jde o újmu, příčinné souvislosti a zájem Společenství,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Antidumpingové řízení týkající se dovozů ocelových lan a kabelů, včetně lan uzavřených, ze železa nebo oceli, nikoli však z oceli nerezavějící, s největším rozměrem příčného průřezu větším než 3 mm, též s připojeným příslušenstvím anebo beze něho, kódů KN 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 a 7312 10 99 a pocházejících z Korejské republiky se zastavuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 20. října 2005.

Za Komisi

Peter MANDELSON

člen Komise